

ननु उत्तमाधममध्यमेष्वेकरूपेण सभाजनमपांडित्यमेव स्यात् पूज्यपूजादिव्यतिक्रमादित्याशंक्यतामेव ज्ञानदृष्टिप्रपंचयति ब्राह्मण इति विषमेष्वपि समदृक् समंमामेव पश्यन् वैषम्यमेव चतुर्द्धा दर्शयति ब्राह्मणे पुलकसे इति जातिर्न वैषम्यम् पुलकसोऽत्यजजातिविशेषः स्तेने ब्रह्मस्वहारिणि ब्रह्मण्ये ब्राह्मणेभ्यो दातर इति कर्मतः अर्के विस्फुलिंग इति गुणतः अकूरे शांते कूरे चेति स्वभावतः ॥ १४ ॥ नरेष्वाश्वरदृष्टिकुर्वतः सद्यः फलविशेषमाह नरेष्विति समोत्तमहीनेषु स्पृद्धादयः स्वस्मिन् हंकारश्च हि निश्चितं वियंति नश्यंति ॥ १५ ॥ अतोऽतर्यामिदृष्ट्या सर्वान् प्रणमेदित्याह विसृज्येति स्मयमानान् हसतः स्वान् सखीन् तथा दैहिकीं दशममुत्तमः स तु नीच इति दृष्टिस्तया दशाव्रीडालज्जातां च विसृज्य श्वचांडालादीन भिव्याप्य प्रणमेत् ॥ १६ ॥ एवं पंचभिः श्लोकैः उक्तायाः समदृष्टेरवधिमाह द्वाभ्यां यावदिति ॥ १७ ॥ तस्य एवं कुर्वतः पुंसः सर्वब्रह्मात्मकमेव भवति कुतः आत्ममनीषया सर्वत्रेश्वर

ब्राह्मणे पुलकसे स्तेने ब्रह्मण्येऽर्के स्फुलिंगके ॥ अकूरे कूरके चैव समदृक् पांडितो मतः ॥ १४ ॥ नरेष्वभीक्ष्णं मद्भावं पुंसो भावयतोऽचिरात् ॥ स्पर्धाऽसूयातिरस्काराः साहंकारा वियंति हि ॥ १५ ॥ विसृज्य स्मयमानान् स्वान् दशाव्रीडां च दैहिकीम् ॥ प्रणमेदंडवद्भूमावा श्वचांडालगोखरम् ॥ १६ ॥ यावत्सर्वेषु भूतेषु मद्भावो नोपजायते ॥ तावदेव मुपासीत वाङ्मनः कायवृत्तिभिः ॥ १७ ॥ सर्वब्रह्मात्मकं तस्य विद्ययात्ममनीषया ॥ परिपश्यन्नुपरमेत्सर्वतो मुक्तसंशयः ॥ १८ ॥ अयं हि सर्वकल्पानां सध्रीचीनोमतो मम ॥ मद्भावः सर्वभूतेषु मनोवाक्कायवृत्तिभिः ॥ १९ ॥ न ह्यंगोपक्रमेध्वंसो मद्धर्मस्योद्धवाण्वपि ॥ मया व्यवसितः सम्यक् निर्गुणत्वादनाशिषः ॥ २० ॥ यो यो मयि परे धर्मः कल्पते निष्फलाय चेत् ॥ तदया सो निरर्थः स्याद्भयादेरिव सत्तम ॥ २१ ॥

दृष्ट्याया विद्यातया अतः परितो ब्रह्मैव पश्यन् सर्वतः क्रियामात्रादुपरमेत् ॥ १८ ॥ किमयमेवोपायोऽस्ति वाऽन्योऽपि इत्यपेक्षायां संति बहवः समीचीनस्त्वयमेवेत्याह अयं हीति ॥ १९ ॥ भगवद्धर्मलक्षणोपायस्य समीचीनत्वमेवोपपादयति द्वाभ्याम् न हीति अंगहे उद्धव अनाशिषो निष्कामस्य मद्धर्मस्य उपक्रमे सति अण्वपि ईषदपि वैगुण्यादिभिर्नाशो नास्येव यतो मयैव निर्गुणत्वादयं धर्मः सम्यग्व्यवसितो निश्चितः न तु मन्वादिमुखेन कथंचित् ॥ २० ॥ किंच यो य इति अयमर्थः किंवक्तव्यं मद्धर्मस्य न ध्वंस इति यतो लौकिकोऽपि यो यो निरर्थः व्यर्थः आयासः सोऽपि मयि परे निष्फलाय चेत् कल्पते निष्कामतयाऽपि तश्चेत्तर्हि धर्म एव स्यात् निरर्थायां सदृष्टांतः यथा भयशोकादेर्हेतोः पलायनाक्रंदनादिक्लेशस्तद्वत् ॥ २१ ॥